

5. Якубовський С.О., Козак Ю.Г., Логвинова Л. Транснаціональні корпорації: особливості інвестиційної діяльності. К.: Центр учбової літератури, 2011. 472 с.

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА ЦЕНТРАЛЬНОМУ І МІСЦЕВОМУ РІВНЯХ

Гавриленко А.О.

*Науковий керівник: Кононенко Я. В., к.е.н., доцент
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна*

В сучасних умовах стратегічне управління – це процес, за допомогою якого менеджери керують довгостроковим управлінням організацією, визначають конкретні операційні цілі, розробляють стратегії для досягнення цих цілей, враховуючи всі відповідні зовнішні та внутрішні умови, а також забезпечують виконання розроблених відповідних планів, які постійно розвиваються та змінюються [2].

Стратегічне управління на центральному і місцевому рівнях – це процес розробки та впровадження стратегій, які забезпечують досягнення головних цілей та завдань управління на різних рівнях влади, що забезпечує ефективне функціонування державних і місцевих органів управління та їх взаємодії з різними зацікавленими сторонами.

Так, на центральному рівні стратегічне управління передбачає розробку та впровадження стратегій розвитку держави та реалізації державної політики. Це включає в себе аналіз соціально-економічної ситуації у країні та світі, визначення пріоритетів та розробку стратегій їх досягнення, вибір інструментів та механізмів реалізації стратегій та контролю за їх виконанням.

На місцевому рівні, стратегічне управління може здійснюватися місцевими органами влади, такими як місцеві ради та адміністрації. Основні завдання стратегічного управління на місцевому рівні полягають у вирішенні проблем та задач, що стосуються розвитку місцевої економіки, соціальної інфраструктури та інших аспектів життя громади. Наприклад, місцева рада може розробляти стратегії розвитку туризму, підвищення якості освіти та охорони здоров'я на території міста або села.

Успішне стратегічне управління на центральному та місцевому рівнях вимагає уваги до широкого кола питань, що включає в себе не лише економічні та соціальні фактори, але й політичні, культурні та екологічні аспекти.

Отже, задля ефективного стратегічного управління доцільно використовувати різні інструменти та методи, такі як SWOT-аналіз, аналіз PESTEL, матриця Бостонської групи, балансова система показників тощо [1].

У процесі розробки та впровадження стратегій на центральному та місцевому рівнях необхідно враховувати інтереси різних зацікавлених сторін, таких як громадські організації, бізнес-спільнота, наукові установи, громадяни тощо. Це дозволяє підвищити рівень підтримки стратегій та забезпечити більш широку їх реалізацію.

Окрім цього, ефективне стратегічне управління передбачає встановлення системи моніторингу та оцінки результативності стратегій. Це дозволяє забезпечити контроль за виконанням стратегій та вчасне коригування негативних тенденцій [3].

Отже, стратегічне управління на центральному та місцевому рівнях є ключовим елементом успішного функціонування держави та місцевих органів управління. Для його ефективного впровадження необхідно враховувати широкий спектр факторів, використовувати різноманітні інструменти та методи, а також встановлювати систему моніторингу та оцінки результативності.

Література:

1. Карпіщенко О.І., Ілляшенко К.В., Карпіщенко О.О. Стратегічне планування : навч. посіб. Суми: Сумський державний університет, 2013. 446 с.
2. Стратегічне управління — сучасний варіант реалізації цільового підходу. URL: <https://buklib.net/books/24968/>.
3. Стратегічне управління : метод. реком. для підготовки фахівців за ступенем вищої освіти «Магістр» за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» / уклад. : О. Л. Євмешкіна. Київ : УкрСІЧ, 2018. 28 с.

ФУНКЦІОНУВАННЯ ВІЛЬНОЇ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Дідик А.К.

*Науковий керівник: Благой В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Актуальність дослідження даної теми значно зростає в умовах розвитку ринкової економіки в Україні. Важливим є розуміння як здійснюються перетворення одних господарських форм в інші, в якому напрямку відбуваються ці зміни, та які наслідки ми отримаємо наприкінці цього шляху.

Метою даної роботи є дослідження механізму роботи вільної ринкової економіки та висвітлення основних проблем у її функціонуванні.

Вільна ринкова економіка – це економічна система, заснована на принципах вільного підприємництва, у якій роль основного регулятора економічних відносин відіграє ринок [1].

Головною її перевагою є те що вона може функціонувати автоматично, тобто за своєю суттю, вона немає потреби у постійному контролі та регулюванні з боку держави та органів влади. Як зазначалося раніше, такий тип економіки досить швидко реагує на зміну попиту та пропозиції.

Коли ринки мають високий рівень конкуренції, ніхто з його учасників не має великої влади та сили над іншими. Така конкуренція між фірмами знижує ціни та діє як стимул для фірм, щоб вони розвивалися та ставали більш ефективними. У такому типі економіки все взаємопов'язано між собою, тобто,